PASO ESPAÑOL

En spanier sadler om

Roskilde Dyrskue 2005

Picnic på Gjeddesdal Gods

6. årgang Nr. 3 September 2005 Løssalg: 40.-

MEDLEMSBLAD FOR DANSK P.R.E. AVLSFORENING

BESTYRELSEN

Formand:
Marianne Gravgaard
marianne@pre-horse.dk
"Hovgård"
Hovgårdsvej 8
8752 Østbirk
Tlf.: 21 93 03 21

Næstformand:
Gunvor Ejstrup
gunvor@pre-horse.dk
Nashøjvej 5
4700 Næstved
Tlf.: 55 70 09 80

Sekretær:
Zuzette Kraft
zuzette@pre-horse.dk
Krovejen 4
4571 Greving
Tlf.: 48 22 47 07

Kasserer:
Hanne Kapitanska
hanne@pre-horse.dk
Salbyvej 195
4600 Køge
Tlf.: 56 82 20 96

Medlem:
Lisbeth Spindler
lisbeth@pre-horse.dk
Kirsebærvej 5, Høsterkøb
2970 Hørsholm
Tlf.: 39 65 52 16

Medlem:
Berith Larsen
berith@pre-horse.dk
Vedby Vesterskovvej 13
4840 Nr. Alslev
Tlf.: 54 44 64 46

Medlem:
Heidi Købmand Madsen
heidi@pre-horse.dk
Nortvigvej 11
8766 Nr. Snede
Tlf.: 75 76 10 16

Suppleant:
Anna Vestergaard
anna@pre-horse.dk
Kirsebærvej 5
2970 Hørsholm
Tlf.: 39 65 52 16

Suppleant:
Anette Thestrup
anette@pre-horse.dk
Krummerupvej 39
4250 Fuglebjerg
Tlf.: 58 54 58 26

Bladet er sat af Charlotte Eichel Larsen
Mail: charme@post10.tele.dk
Tlf.: 21 48 52 11

Artikler og fotos modtages gerne på CD/DVD. Artikler alene kan mailes.
Deadline for næste nummer af Paso Español er den 15. november.

Bladet bliver trykt af:
DE Service ApS
Mail: dan@de-service.dk
Tlf.: 35 86 14 71
Fax: 35 84 08 29
Oplag: 200 stk.

Forsiden: Fra Roskilde Kvadrillen, Roskilde Dyrskue 2005. Anna Vestegaard og Barroco III. Foto: Tanja Mikkelsen.

INDHOLD

3 Leder
4 Formandens klumme
5 En spanier sadler om
7 DAMOCHA aflyst
8 Picnic på Gjeddesdal Gods
12 Kursus på Viggården
14 Spansk Feria i Tyskland
16 Det Fynske Dyrskue 2005
17 Kaffemøder
18 Roskilde Dyrskue 2005
20 Priser

L E D E R

Som dansker kan man aldrig vide sig sikker på sommervejret. Vi må bare acceptere, at vi nu engang bor på nogle breddegrader, hvor stabilitet i vejret er et fremmedord. Sommeren kan byde på våde og kolde måneder, heftig varme og tørke eller en god gang blanding af det hele. Sommeren kan komme tidligt, og den kan vise sig på scenen langt over lukketid. Men uanset hvad, så er sommer i Danmark noget helt specielt – synes jeg. Der er duftene af blomsterne og træerne, fuglenes sang og travlhed med at finde regnorme og insekter til ungerne, rævehvalpenes kluntede leg i skovbrynet, et rålam, der ligger og trykker sig i det høje græs, fasankokken, der vigtigt spankulerer rundt med en sejrssikker mine, tårnfalken muser på hurtige vinger over brakmarken efter mus – og heste på græs med smældfede græsvomme! Ligegyldigt hvordan vejret ter sig, så bliver man ikke snydt for synet af livet ude i naturen eller den enorme frodighed, som den kan byde på om sommeren. Og selvom hestene går på døgnfold og mæsker sig i græsset, så skal de rides og motioneres alligevel. Sjovt nok er det aldrig noget hit at blive hentet og trukket væk fra de andre. Nogle reagerer småhysterisk med at vrinske og te sig på staldgangen, andre går bare langsommere og langsommere jo længe væk, man kommer fra foldene. Til sidst skal man nærmest tage hesten på nakken for at få den med ind.

Nu er tiden kommet, hvor hestene skal på stald igen. Viser september sig at være god og varm, er der ingen grund til at tage hestene ind for tidligt. Dog kan det for nogle knibe med græsset nu, så det kan under alle omstændigheder være nødvendigt at begynde at fodre dem med kerne. Husk nu at øge foderet langsomt, så deres maver kan omstille sig fra græs til kerne.

Og så er tiden også kommet, hvor mange ungheste tages ind for at komme i hænder og lære at gebærde sig som de voksne heste. Som regel tager de tingene med knusende ro tilsat en god slat nysgerrighed og en smule reserverthed. De fleste ungheste lærer hurtigt at sætte pris på at blive striglet og nusset om. At strigle en hest er også den mildeste form for dominering af hesten. For det skal vi. Vi må og skal være lederen, det må unghesten slet ikke være i tvivl om. Mange af dem reagerer da også med lettelse over, at de ikke selv skal tage ansvaret for at gebærde sig ude i den store verden. Vi går først og leder vejen. Så skal de nok traske efter. Men ungheste er jo ligesom børn. Nogle gange svigter korttidshukommelsen, og deres iver, gode humør og/eller instinkter løber af med dem. Så er det, vi lige igen må understrege, hvem der har kommandoen. Især unghingstene kan være fjollede og pludselig være 8 ben, der fægter i hver sin retning. Det skal der bare styr på med det samme, så man ikke senere hen står med et 500 kilos brølende monster, der er farlig for sig selv og sine omgivelser. Nogle hingste lærer det aldrig. De er spækket med hormoner og ender med at være en plage for sin ejer i stedet for en glæde. Og hvorfor blive ved med at slås med den hest, som man så håbløst forelskede sig i? Jeg ville ikke være i tvivl om, hvordan jeg ville løse det problem: Et kald til dyrlægen og få monsteret kastreret i en fart. Hvis man alligevel ikke har tænkt sig at lade sin hingst gå i avlen, hvorfor så beholde den som hingst? Der er også nogle risici forbundet med hingstene. De kan desværre udvikle lyskebrok, som kan gå hen og blive fatalt for dem. Der skal i hvert fald ikke høres nogen form for bebrejdelser, fordi en heste ejer nu beslutter sig for at kastrere sin hingst. Der er altid en årsag, og hingste er altså ikke legetøj. De kan blive afsindigt farlige at være i nærheden af, hvis ikke de på forhånd er blevet ordentlig opdraget.

Og så er der virkeligt noget at læse om inde i bladet. Sommeren plejer at være en forholdsvis rolig tid, men ikke her i foreningen. Rigtig god fornøjelse!

Charlotte Eichel Larsen
Redaktør

Formandens klumme

”Vi kan lære meget af fremmede kulturer”, som en af mine venner ret ironisk bemærker, når talen falder på emner som f.eks. problemerne med kriminelle andengenerations indvandrere i ghetto-agtige bebyggelser i større danske byer. Men bortset fra ironien, så er det da fuldstændig sandt.

Som koldblodede, rationelle og effektive skandinaver har vi svært ved at forstå, hvorfor administrationen og behandlingen af papirerne på vores spanske heste skal tage så lang tid. Herregud, det kunne jo gøres på 3 dage, ikk’?

Men man behøver blot at opholde sig i nogle få uger i Spanien, Italien eller et andet syd-europæisk land, så forstår man, hvor meget anderledes alting fungerer dér, ja måske ikke på de store turiststeder, men i det ægte Spanien eller Italien. Hverdagen er delt op i helt andre intervaller end hos os.

Vores stressede hverdag her i Nord-Europa starter som regel tidligt om morgenen med at få familien gjort klar og sendt af sted til dagens forskellige forpligtelser – og er man så heldig at have heste hjemme, så starter man meget tidligere.

Så knokler vi hele dagen, med 29 minutters frokostpause; nogle i 7½ time, andre på ikke-fastsat tid – karrieren skal jo passes, så man ikke bliver overhalet indenom af nogen, der knokler endnu mere.

Når arbejdsdagen er slut, begynder showet igen; hele familien skal hentes hjem, samles til spisning og måske sendes ud til diverse sportsaktiviteter eller andre fritidsinteresser, inden der skal laves lektier, vaskes tøj, smøres madpakker, gøres rent, ses fjernsyn osv., osv. Pyh, hvor meget kvalitet er der egentlig i det? Nå ja, børnene har sikkert sunde fritidsinteresser, og vi stresser af med vores heste, hvis vi er heldige at ha’ tid hver dag, men hvorfor skal det være nødvendigt at stresse af?

Hvad med at leve et liv, hvor man arbejder om formiddagen, holder lang frokostpause med tid til at tage hjem til familien eller gå på café med vennerne – i det hele taget skruer lidt ned for omdrejningerne, arbejder igen om eftermiddagen måske til først på aftenen og derefter har en afslappet aften sammen med familie, venner, bekendte og måske heste?

Jeg ved godt, at der sikkert også findes tusindvis stressede sydlændinge, men det er selve grundtanken, jeg egentlig tror er meget sund. Hold nogle mærkbare pauser i arbejdet og slap af i pauserne. Hvis vi ikke når det i dag – så når vi det i morgen – mañana!

Dét kunne vi godt lære lidt af her i det kolde Nord – men spanierne kunne også godt lære lidt af os om at følge med tiden, være fleksible og fremskridtsvenlige. F.eks. er dokumenter fremsendt scannet via e-mail mindst lige så hurtigt fremme, og af en noget bedre kvalitet end hvis de sendes på en telefax. Det ville lette arbejdsgangen med heste-administrationen meget, i hvert fald for os her i Danmark, og man behøver hverken at bruge mere tid eller blive stresset af det.

Og så kan man jo tænke lidt over, om alle de europæiske lande engang kommer til at ligne hinanden, fordi vi alle tager ”de fremmede kulturer” til os og på den måde til en vis grad bytter livsstil med hinanden.

Eller har klimaet måske noget at gøre med livsstilen? I de varme lande er man simpelthen nødt til at holde siesta og slappe af midt på dagen; og måske har vi forfrosne nordboere behov for at opretholde de høje omdrejninger hele tiden for ikke at bliver underafkølede, tja!

Forstå hinanden kan man ikke altid, men acceptere forskellighederne og samarbejde med hinanden, dét kan man, hvis man vil.

Marianne Gravgaard
Formand

En spanier sadler om

af Charlotte Eichel Larsen

Ude på fladlandet Amager er der heste – og der er mange heste. Ikke bare i de flymotorer, som man konstant hører, når man befinder sig på de kanter, men de rigtige med 4 ben. Amagerkanerne – som de populært kaldes – har været godt trætte af, at der ikke fandtes en rideudstyrsforretning derude. Men det gør der nu. Juan Lopez, som har boet i Danmark i 25 år, tog springet. Juan arbejder i SAS til hverdag og har sin P.R.E. hingst Limeño og sin P.R.M hingst (Pura Raza Minorquina) Noray stående ude på Amager. Hestene er en stor del af Juans hverdag og ikke mindst hans kæreste, Anita, som deler hans store begejstring for hestene. Juan havde længe tænkt på at åbne en forretning med rideudstyr, og endelige – den 10. februar 2005 slog han og Anita dørene op til deres forretning Hesteskoen for de udstyrshungrende hestemennesker på Amager.

Hesteskoen befinder sig godt på Amager.

Lokalerne er store og lyse, og de bugner af udstyr. Udover alt til hest og rytter finder man også foder til heste, katte og hunde. Men det bedste, syntes jeg, var et lokale fyldt med pander til paella i alle afskygninger, størrelser og farver. Her var virkelig inspiration til den helt store fest med ægte, spansk paella.

Juan fortalte, at det ikke bare var sådan lige at skaffe kontakter til rideudstyret i Spanien. De kigger en lidt an, men når de finder ud af, at man er seriøs og i øvrigt betaler sine regninger, så er der ikke grænser for, hvor hurtigt leveringen kan gå, eller hvilke varer man kan få til sin forretning. Og det skal siges, at Juan har været kræsen med sit valg af udstyr. Det er rigtig god kvalitet til de helt rigtige penge. Her kan alle være med.

Hvordan får man så idéen til at kaste sig ud i sådan et stort projekt? Jeg er en tosset hestemand, siger Juan med et glimt i de mørke øjne, og hestene er hele mit liv. Juan fortæller, at hans P.R.E. hingst Limeño faktisk reddede hans liv. Juan var taget ud i stalden – lidt stresset efter dagens arbejde. Hingsten blev sadlet op, og Juan ville tage ham en tur i skoven for at koble af. Men hver gang Juan prøvede at sætte foden i bøjlen, sprang Limeño væk fra ham og løb rundt om ham. Juan kæmpede med ham længe og blev vred på ham. Til sidst måtte Juan opgive og trak ham ind i stalden for at sadle ham af. Netop som Juan tager sadlen af ham og hænger den på plads, fik han stærke smerter i brystet. Få sekunder senere ligger Juan bevidstløs på staldgangen. I ambulancen på vej til hospitalet havde Juan hjertestop indtil flere gange, men Falck redderne fik heldigvis liv i ham hver gang. Det viste sig, at Juan ikke bare havde én men hele 4 blodpropper i hjertet. En ganske alvorlig og meget livstruende situation. Skæbnen ville,

Juan Lopez mellem to lækre spanske sadler fra Ludomar.

at Juan overlevede dette voldsomme traume og kunne komme tilbage til livet og til hestene. Mens Juan fortalte mig dette, var jeg slet ikke i tvivl om, at Limeño vitterligt havde reddet hans liv. Heste er følsomme, og jeg er sikker på, at hingsten kunne mærke, at der var noget rivende galt. Hvis Juan var redet ud i skoven den eftermiddag og havde fået hjerteanfaldet derude, så havde vi ikke haft Juan mellem os i dag.

Sådan en oplevelse sætter altid tingene lidt i perspektiv, så der blev lavet lidt om på livsstilen. I dag har Juan det godt og stortrives med hestene, familien og forretningen. I øjeblikket arbejder han 14 timer om dagen, da han stadig har sit job i SAS. Men på sigt vil Juan koncentrere sig 100% om forretningen. Udvalget bliver stadigt større, og kunderne bliver ikke færre.

Udover det gængse udstyr, som vi alle kender fra andre rideudstyrsforretninger, så har Juan naturligvis det, som vi spanske hestetosser sukker efter: Fantastiske lækre spanske sadler, hovedtøjer, kandarer, grimer, mosqueros, sombreros, spansk tøj, kapsuner og meget mere. Nu skal vi ikke længere bestille det fra Spanien eller Tyskland – vi kan bare tage til Amager Landevej nr. 139, hvor Juan glad tager i mod os. Og ikke nok med det! Juan giver alle medlemmer af Dansk P.R.E. Avlsforening 10%. Det er da et tilbud, som ikke er til at afslå. Og leder du efter noget specielt, som Juan måske ikke har i forretningen, så kan han skaffe det hjem til dig. Og vil du af med din gamle, engelske sadel, så tager han også gerne den i kommission. Her er ingen smalle steder. Og selvfølgelig har Hesteskoen en hjemmeside og en mail adresse. Gå ind på www.heste-skoen.dk og besøg Juan, Anita og forretningen.

Et kig ind i afdelingen med paella pander, som fås i alle afskygninger.

HESTESKOEN
Rideudstyr og andre dyreartikler

Juan Lopez
Import af spansk rideudstyr

Amager Landevej 139
2770 Kastrup
Tlf.: 32 50 46 06 **Mail: info@heste-skoen.dk**
Fax: 32 50 46 46 **Web: www.heste-skoen.dk**

DAMOCHA 2005 aflyst

Til trods for, at bestyrelsen i år valgte at sætte deltagerprisen ned med 50%, og lade foreningen dække resten af udgifterne, er der desværre kommet alt for få tilmeldinger.

Samtidig har vi måttet konstatere, at næsten samtlige danske tilmeldinger var fra medlemmer med en PRE ridehest. Selv om man ikke er avler, er det sjovt at få en bedømmelse af hesten, og nogle medlemmer vil gerne støtte arrangementet.

Det kan undre lidt, at der ingen tilmeldinger kommer fra de medlemmer, der virkelig avler PRE-heste i Danmark. DAMOCHA er jo et avlsbedømmelses-show; derfor er der heller ikke vallakker til bedømmelse.

Det vil koste foreningen ca. 20.000 kr. at afholde et championat for ca. 11 danske og 11 svenske heste. Vi kan ikke forsvare at bruge så mange penge på noget, der åbenbart ikke har flertallet af medlemmernes interesse.

Vi planlægger i stedet at afholde et større arrangement i sensommeren 2006, hvor vi vil forsøge at kombinere hingste-/hoppekåring med DAMOCHA. Tanken er, at vi holder en dag i Jylland, en dag på Sjælland og en dag med finaler på Sjælland.

Ved dette arrangement bliver priserne ikke reduceret, idet det tilsyneladende ikke tiltrækker flere deltagere at holde prisen nede.

Picnic på Gjeddesdal Gods

af Charlotte Eichel Larsen

Nej, dette er ikke titlen på en Morten Korch roman, men derimod debuten på en helt ny tradition i foreningen. Den skulle stå sin prøve søndag den 21. august på Gjeddesdal Gods i Greve, syd for København. 60 personer og 10 heste havde meldt sin ankomst, heraf kom de 3 heste fra Jylland. Søren Nymann, som ejer og driver godset Gjeddesdal og hans samlever Helena Vestergaard havde åbnet dørene for foreningens picnic. Og hvilke smukke rammer! Gjeddesdal har en lang og spændende historie, og de tilhørende jorde fungerer stadig som landbrugs- og skovdrift i helt moderne stil. Hovedhuset på Gjeddesdal er ikke lige så gammelt som historien. Det oprindelige hovedhus brændte nytårsnat 1916/1917, og der blev herefter opført den nuværende rødstensbygning med sandstensudskæringer. Parken fremstår i sin naturlige skønhed med roser og meget gamle træer, som der gøres meget for at bevare. Her er bl.a. nok Europas ældste birketræ og en fantastisk blodbøg med en tyk og knudret stamme. Små søer giver helheden af fordums tid, og det var lige før, man forventede at se to fnisende barokke damer komme gående i store kjoler og høje, hvide parykker.

Der var morgensamling kl. 10 på gårdspladsen, hvor der blev serveret iskold appelsinjuice og lækre croissanter. Den kolde juice var kærkommen, for temperaturen havde allerede nået de 26 grader i skyggen. Vejret var virkelig med os og viste sig med sol og varme, som det sig hør og bør en sensommerdag i august. Lisbeth Spindler, Berith Larsen, Gunvor Ejstrup, Anna Vestergaard og Anette Thestrup fra bestyrelsen, pilede rundt for at gelejde folk og heste på plads og prøvede at få samling på hestefolket, der straks kastede sig over hinanden og snakkede hest – selvfølgelig. Desværre kom der kun 7 heste til samlingen. De 3 hingste fra Jylland havde været ude for et uheld undervejs til Sjælland. De var blevet påkørt af en lastbil på vej ned til motorvejen. Det skete heldigvis hverken heste eller mennesker noget, men de var så chokerede, at de valgte at vende om. En meget forståelig beslutning, og der skal lyde hurra råb her fra redaktionen, at disse gæve jyder havde sat sig for at køre den lange tur til Sjælland for at være med til vores picnic.

Alle var nu samlet, og Lisbeth Spindler bød alle velkommen og gav derefter ordet til Søren Nymann. Her blev der også sagt velkommen, og at vi forhåbentlig ville få nogle gode timer sammen. Rytterne sadlede deres heste op og red en tur ud på Gjeddesdals jorde. Imens gik vi 2-benede ud i parken. Her var der stillet borde og stole op, og alt var pyntet i de spanske farver. Der var virkelig lagt et stort arbejde i arrangementet. Her sad vi et øjeblik, indtil vi skulle på en rundtur med dertilhørende historier om godset. Bjarne

Noget af hovedbygningen på Gjeddesdal, som ville have gjort sig mageløst i en Morten Korch film.

Lisbeth og Gunvor aftaler lige de sidste detaljer, inden alle bliver kaldt til samling.

var en oplagt foredragsholder, og der blev fortalt historier med et glimt i øjet. Som han sagde, så var det dengang fint at komme fra en gård med 3 skorstene – Gjeddesdal har hele 11! Vi så bygningerne og de fantastiske trækonstruktioner i den store lade, som i dag fungerer som korn- og halmopbevaring. Vi så også den forholdsvis lille bygning, som i sin tid var mejeri, og det var helt ufatteligt, at de i sådan en lille bygning formåede at lave bl.a. 18.919 pund smør af 551.642 pund mælk. I dag er der ikke længere dyrehold på godset, men udelukkende landbrugs- og skovdrift. Bygningerne er velholdte og er med tiden indrettet til det moderne landbrug. Vores rundvisning var unik, fordi vi fik lov til at se noget af stueetagen på godset. Hovedbygningen er privat bolig og fremvises derfor ikke. Men denne dag var helt speciel, og vi beundrede de højloftede stuer og ikke mindst de fantastiske vægmalerier i hallen.

Efter en god times tid vendte rytterne tilbage, og det var et herligt syn at se de spanske heste – og en enkelt Oldenborger – komme stateligt skridtende op ad alléen til godset. Jo, der var virkelig stil over det! Rytterne kom ud i parken og fik sig en tår at drikke, og børnene fik en tur på shetlandsponyen Sigurd. Der var gjort meget for, at de medbragte børn også fik sig en oplevelse. Udover ponyridningen var de også på skattejagt. De løb sækkeløb under høje hvin, men det største hit var nok ”flødebollemaskinen”. Den bestod af en plade, hvor der var malet en klovn med en stor hat på. Man skulle så skyde en bold mod hatten, så en klap gik ned, og derved blev der skudt en flødebolle af sted.

Ifølge programmet skulle der være et showindslag. Jeg havde været inde i stalden for at lure, om der nu stod nogle spanske heste derinde, som skulle bruges til formålet. Men det gjorde der ikke. Det var såmænd ingen ringere end Stutteri Stasevang fra Hørsholm, som kom kørende med 2 pragtfulde hingste og en meget statelig ældre herre i form af en 20 årig vallak. Vi blev gelejdet ned i bunden af parken, hvor der var sat en dressurbane op på den fint trimmede græsplæne. Henning Viby, som ejer og driver stutteri Stasevang, bød os velkommen og fortalte lidt om Frieser hestene. Herefter kom Jakob Grabow på den 5 årige hingst Bauke og deres hollandske berider Esther Visser på den 4 årige hingst Douwe ind på banen og gav os en pas de deux. Disse heste er meget, meget imponerende med muskler, store halse, skinnende sort pels og det lange, smukke, krøllede hår. Virkelig betagende. Og man kan sagtens se, at der ruller noget af det samme blod i Frieserne og P.R.E. hestene. Og vi fik andet end dressur at se. Jakob Grabow viste os spanske skridt, at hesten kunne neje og lægge sig ned med rytter på. Bauke var dog ikke meget for at lægge sig ned, for da han nejede, opdagede han, at han gik på græs. Så i stedet for at lægge sig, blev han liggende på forknæene og græssede ivrigt. Jakob var da heller ikke fri for at trække på smilebåndet, og til sidst fik han også Bauke ned at ligge – hvor han glædesstrålende græssede videre. Den 4 årige hingst Douwe havde ikke været så meget i byen, så han var lidt tændt. Men ikke noget med at

Uhm græs!! Bauke opdager det spiselige underlag

spjætte forskrækket eller noget. Han gik bare frisk fremad, så Esther havde hænderne fulde. Men sikke bevægelser – og sikke en trav!

Dernæst kom Jakob Grabow ind med den 20 årige vallak Meindert. Han bliver ikke redet mere, men udelukkende trænet for hånd. På trods af sin høje alder, svumlede han af muskler, og han viste os hellere end gerne, hvad han kunne. Han kom ind i passage og viste de flotteste spanske skridt. Han kunne også neje og lægge sig ned – og sidde på sin bagdel og vinke til os. Meget, meget charmerende. Det var et dejligt show, for det viste ikke bare, hvad hestene kunne. Det viste os også træningen med hestene, og vi skal huske, at det er levende væsner, som kan tænke selv. Det går ikke altid, som vi har planlagt.

...og vi spiser videre i programmet.

Efter endt show sad rytterne af, og vi fik lov til at snakke med rytterne og ikke mindst klappe og beundre hestene, som nok så roligt stod under de gamle træer og tog imod klap og kæl.

Og så var der frokost! Alle var glubende sultne, og jeg kom til bords sammen med Stasevang folket. Og SÅ blev der snakket hest i den helt store stil. Vi har mange ting til fælles, for vi har begge passion for en hesterace, der regnes for en minoritet i Danmark. Og dermed følger også diverse knapt så spændende kommentarer fra resten af den danske hesteverden, som aldrig i livet kan se, hvad vi dog ser i disse heste. Men det er da bare synd for dem, for de aner ikke, hvad de går glip af. Nu er vi ikke ligefrem et hestefolk, som giver op for bollemælk, så uanset hvad andre synes, så viser vi vores heste frem, og de modige tager deres heste med til stævner i konkurrence med den altoverskyggende varmblodshest. Jeg har stærkt på fornemmelsen, at det ikke bliver sidste gang, at vi er i selskab med Frieser folket, for vi vil gerne de samme ting, og vi hyggede os gevaldigt sammen. Der kom da også indtil flere idéer på bordet, og lur mig, om de ikke bliver til noget!

Til slut fik vi et foredrag af Hipplog G. Halling Nielsen. Det var et foredrag om hestens udvikling

Meindert viste velvilligt sin kunnen

Esther Visser og 4 årige Douwe

gennem tiderne med en overvægt på de barokke racer. Som sædvanligt fremførte Halling Nielsen foredraget med stor ildhu og meget humor.

Det var en fantastisk dejlig dag på Gjeddesdal i selskab med utroligt hyggelige hestemennesker. Der skal lyde en klapsalve til foreningens bestyrelse for dette tiltag og en meget stor tak til Søren Nymann og Helena Vestergaard, som åbnede deres døre for os og lod os indtage deres hjem, stalde og park. Også en stor tak til Stutteri Stasevang, som gav os en skøn oplevelse med Frieser hestene og ikke mindst for jeres måde at være på.
Lad dette være starten på en langvarig tradition i foreningen, hvor vi kan mødes en sensommerdag i smukke rammer sammen med vores heste.

Anna og Barroco klar til rideturen

Duque og Ninette venter utålmodigt.

Der var gang i frokostbordene og hyggen.

Børnene fik hygget sig med Sigurd i parken.

Lisbeth i gang med at dirigere slagets gang inden udridningen.

Kursus på Viggården

af Anna Vestergaard

Jeg tog af sted fredag morgen med stort humør med min hingst Barroco III, for vi skulle nemlig sammen tilbringe vores weekend med en ægte spansk berider ved navn Miguel Barrionuevo, som bl.a. har redet med i Appasionata og Levade showet, og som i det daglige driver " Centro Ecuestre Artequus" i Malaga, Spanien. Vi var i alt 9 ryttere, der skulle have undervisning, og vi fik undervisning to gange om dagen af en halv times tid.

Miguel i en traversade med Barroco

Da jeg tog derop, vidste jeg ikke helt, hvad mine forventninger var, udover at jeg håbede på at kunne tage nogle gode råd med hjem i tasken. Men Barroco kom med tilbage som en ny og forbedret hest med en ny og mere forstående rytter. I de år vi har haft Barroco, har vi altid kæmpet med at få ham til at slappe af, da han er sådan en hest, der ikke vil skridte overhovedet (man kan ikke engang ride ham træt). Men da Miguel havde set os ride lidt rundt, besluttet han at lære mig at få min hest til at skridte, hvilket jeg var yderst taknemmelig for. I løbet af den første halve time fik han givet mig så meget hjælp, at Barroco skridtede ud af ridehuset og op til stalden. De næste par dage fik både jeg og Barroco fremskridt for flere måneder og måske flere år frem, da vi nåede helt nye mål i vores ridning. Miguel brugte alternative metoder, så som at bede mig om at ride grimt og så komme til at ride pænt igen og derefter at ride med lukkede øjne for bedre at forstå og opfange hestens signaler "gennem min numse". En sjov opgave, men det hjælper mig faktisk meget i dag, da jeg bedre igennem sadelen kan mærke, når han går rigtigt.

Miguel hjalp alle rytterne og spottede hurtigt lige der, hvor de manglede hjælp. Der var flere, som havde problemer med at få deres hest til at slappe af, men dog ikke så ekstremt som tilfældet med Barroco. Mange lærte metoder til helt nye øvelser, og en eller flere kunne pludselig ride deres hest i piaff, spanske skridt og changementer, hvilket de ikke anede, at de eller deres heste kunne. Alle red betydeligt bedre efter weekendens kursus. Det var en utrolig oplevelse at se, hvordan Miguel i løbet af de tre dage fik ændret så meget til det positive hos de forskellige ryttere. Det var i det hele taget utroligt lærerigt bare at se ham undervise, og hvordan han engagerede sig med de forskellige ryttere og heste.

Miguel viser, at han også behersker arbejdet fra jorden.

Miguel brugte utroligt meget tid på at få de forskellige heste løsgjorte og dermed modtagelige for ny indlæring. Der var en metode, han sådan set brugte på samtlige heste, hvilket var, at han satte os til at lave små cirkler rundt om ham, hvor vi så skulle lave versader og traversader. Disse øvelser brugte jeg meget lang tid på, da det netop var den nøgle, Miguel gav mig til at få ham helt afslappet og rolig. Hver eneste gang han spændte bare en lille smule imod, red jeg ham i en lille cirkel med forpart ind og bagpart ud, og straks slappede han af igen. Det var utroligt at opleve, at der faktisk ikke skulle mere til, hvilket et eller andet sted også er meget irrirerende, at jeg ikke selv har kunnet finde ud af at bruge netop den metode, da det jo bare var sådan, man fik ham til at slappe af!

I dag når vi rider, om det er på banen eller i skoven, og Barroco spænder op, som han engang gjorde hele tiden, så rider jeg ham blot ind i en lille cirkel, og straks derefter er han rolig! Min nøgle til succes blev fundet den weekend.

Det var tre dejlige dage på Viggården, og Marianne Pitzner, som stod for arrangementet, havde virkelig gjort det godt og gennemført. Det var også rart at møde så mange mennesker, som interesserede sig for klassisk ridning, og hold da op hvor kan der snakkes, når folk med samme interesse samles. I løbet af de tre dage blev Barroco en helt anden hest, og det er han stadig. I dag, her 2 måneder efter, skridter han, for hver gang jeg sætter mig op på ryggen af ham. Selv når min mor rider ham, slapper han af. Det skal dog nævnes, at min utrolige ridelærer tog med på weekendtur, for at vi begge kunne arbejde videre med dette i vores efterfølgende træning, hvilket selvfølgelig også har givet rigtig meget. Det var fantastisk at opleve, hvordan Miguel formåede at give mig lige den nøgle, der skulle til, for at jeg kunne komme videre med min hest. Jeg kan varmt anbefale ham, og jeg håber, at han kommer til Danmark igen og måske vil få fornøjelsen af at se lidt flere P.R.E. heste!

Der er fuld koncentration hos både Miguel og Barroco.

Spansk feria i Tyskland

af Anna Vestergaard

Kursen var Gelsenkirchen i Tyskland, afgang fra Nordsjælland torsdag morgen stik syd - eller det var i hvert fald planen. Min far har dog den utrættelige lyst til at rive gårdsplads på de mest ubelejlige tidspunkter, så vores togt måtte vente til lidt over middag.

Efter at have tilbragt 811 km på bagsædet af en bil, dog stadig med en del optimisme, nåede vi vores bestemmelsessted hen på natten. Vi overnattede og fortsatte næste dag, og på trods af de store mængder bratwurster som vi passerede på vores vej, kom vi endelig frem til Travbanen i Gelsenkirchen, som i denne anledning var lavet om til en kæmpemæssig spansk "Feria"!
Hele den lokale travbane var blevet til en verden med heste i alle aldre og størrelser, en million spanske kjoler, alverdens rideudstyrsforretninger med spansk udstyr og en masse glade mennesker. En lille verden for mennesker, der elsker spanske heste, spansk mad, spansk musik og god spansk stemning.

Vi fik hurtigt placeret os på de bedste pladser til bedømmelsen af hestene, som den første dag var alle hopperne og unghingstene. Til min overraskelse kom et kendt ansigt ind på med i følge med en lille tyk prop. Det var dommeren Mercedes Gonzales Cort (som bedømte hestene her i Danmark til sidste Damocha og skal igen i år) og "proppen" var Juan Llamas Perdigó.

Allerede ved første fremvisning af 2-års hopperne så vi, hvordan avlerne havde formået at fremelske en gang på deres heste, hvor forbenene blev sparket forud i stedet for den klassiske gang med de høje knæløft. Det var dog mere foruroligende at se, hvordan en stor del af de udstillede P.R.E. heste nemt kunne forveksles med en varmblodshest af lettere type. Til vores store glæde så vi, at dommerne lagde stor vægt på den lidt mere kvadratiske og spansk udseende hest med knæløft og god indtræden fra bagbenene.

Der var heste og deres avler, der var kørt mere end 811 km. De kom fra Frankrig, Nederlandene og store dele af tyskland for at tilbringe deres weekend i selskab med det spanske. Dette gav publikum god mulighed for at se mange forskellige heste, da der var 49 hingste og 26 hopper til udstilling. Derudover kom en stor portion showheste oveni.

Campeona: Intrepida IX (Inquieto VII/Lebrera XX) ejet af Simone Lienert.

Sub-Campeona: Curly (Dedalo II/Cantinera XXXVI) ejet af Laxy Verena.

Om lørdagen var der den store hingste fremvisning, 42 hingste skulle fremvises fra jorden. Det var noget af en opgave for avlerne at vise deres hingste frem på en 20 x 60 m græsbane i styrt regnvejr, med ca. 10 andre hingste på banen, og så skulle hingsten fremvises i skridt, trav og galop. Det lykkedes dog også for flere af hestene at falde i det våde græs. Men på trods af de svære fremvisningsforhold havde de to dommere virkelig fået sig en stor opgave. Der var næsten kun smukke hingste med hver deres særpræg, stolthed og elegance.

Når jeg nu er inde på dommerne, skal det lige nævnes, at jeg virkelig syntes, de gjorde sig stor umage ved at bruge min. 10-15 minutter på hver hest, og især den lille prop af en dommer gjorde et stort nummer ud af at klappe hestene i hovedet, stikke fingeren ind i munden på dem, hive dem i ørene og se særligt efter, hvor kapsunen sad. Dagen i forvejen havde der været et tilfælde med en hest, hvis næse blødte kraftigt ved kapsunen, og ”proppen! stoppede hele fremvisningen og sendte bud efter dyrlægen.

På pladsen omkring fremvisningsbanen red folk rundt og viste deres heste frem, ja de red faktisk deres heste i Tyskland, og mange af rytteren var helt almindelige mennesker, der hyggede sig med at ride rundt blandt publikum. Min opmærksomhed faldt især på en lidt ældre mand. Han red rundt med en øl i den ene hånd og en cigaret i den anden, mens hans tøjler var sat fast til hans bælte. Ja tro det eller ej, men uden problemer red han rundt mellem folk og legede med sin 10-årige hingst. Det, at han red uden hænder, var faktisk ikke det mest fantastiske, men måden han legede rundt med sin hest under sig, var en fornøjelse at se på. Der gik heller ikke lang tid, før folk samledes om ham, da byttede han sin øl ud med flag! Mandens navn var: Golden Hans.

Campeon: Napoleon VII (Nostalgico VI/ Libelula) ejet af Linda Müller.

Om søndagen kom ridningen af alle hingstene over 4 år. De blev redet i et almindeligt LC2 program. Næsten alle hingstene var udstyret med engelsk sadel og trensebid, som de i størstedelen af tilfældene glædeligt gik og suttede på mellem deres forben med en hoppende kludedukke på ryggen. Men selvfølgelig var der dog også de mere heldige tilfælde!
Efter rideprøverne, som jeg af gode grunde ikke har fotograferet, fandt dommerne endelig frem til en vinder og det fremgik tydeligt, at de havde valgt rigtigt!

Sub campeon: Elogiado VI (Esplendido IV 1978/Elogiada VIII) ejet af K. Baier-Seidel..

Alt i alt var det en rigtig god og især lærerig oplevelse, da vi alle lærte, hvor avlen er på vej hen, og hvordan dommerne foretrækker dyrene. Derudover blev en masse gode kontakter skabt, og vi tog glade hjem med bilen fyldt med rideting. Det har været en god weekend, og det kan helt klart anbefales at tage ned og kigge og mærke stemningen hos mennesker og heste.

Golden Hans giver den gas!

Det Fynske dyrskue 2005

af Maybritt og John Rønn, Otterup

Dyrskuet startede for vores vedkommende allerede onsdag med den helt store gang hestevask. Efter flere timers hårdt og beskidt arbejde, stod vi med to heste, der i et sjældent øjeblik var så rene, at ikke engang et par hvide handsker ville blive beskidte, hvis de strøg hen over dem.
Torsdag, da vi kom hjem fra arbejde, ville vi være i god tid og køre dem ud på dyrskuepladsen, så de havde det meste af aftenen til at vænne sig til omgivelserne; troede vi! Det var to rigtig sure heste, der stod i stalden, og de havde bestemt ingen planer om at skulle ud og køre. De ville på græs! Nu har vi ikke rigtig haft det problem før, at de ikke vil læsses, så vi stod og måbede lidt og regnede med, at det kun var et forbigående fænomen. Men ak; der skulle 1,5 times overtalelse, lokken og et par enkelte eder og forbandelser til, før de stod der. Så var det om at komme af sted, for nu var vi lige pludselig ikke i så god tid mere.
Fredag morgen var vejret noget truende, men som

John og Ebano til hingstepræsentation.

formiddagen skred frem, kom solen igennem, og da vi trak til bedømmelse var det faktisk helt dejligt. Vi var de første, der skulle til bedømmelse hos specialracerne, heldigvis - for Ebano var lidt af et kunststykke at trække med. Der var jo så mange spændende damer, han godt lige ville tage et nærmere kig på! Falconiana derimod var roligheden selv, lige indtil hun skulle mønstres - så fik hun øje på nogle belgiere ved siden af os og gav

Falconiana til ærespræmieuddeling.

et ordentligt hop og landede på min hæl. Der var jo ikke andet at gøre end at løbe videre, for mønstres skulle hun jo. Det var forholdsvis hurtigt overstået; der var jo kun de to PRE heste; så kunne vi godt trække tilbage til stalden og vente på resultatet. Og vi ventede og ventede og ventede...Da vi nåede kl. halv to om eftermiddagen, og alle andre havde fået deres point, kom dommeren endelig. Begge heste fik 23 point og en pæn beskrivelse, og så skulle de jo deltage i kampen om skuets bedste hingst/følhoppe. Resten af dagen havde vi hestene ude et par gange til præsentationer og fotografer. Det resulterede i, at de spanske heste fik en pæn omtale i næste dags Fyns Stifttidende. Der var også rigtig mange forbi, som lige skulle se de der p... et eller andet heste. Artiklen i avisen havde vakt manges interesse, og vi snakkede med rigtig mange mennesker i løbet af de 3 dage, skuet

Endelig hjemme igen, tænker Ebano.

varede.
Lørdag deltog vi i skuets bedste-konkurrencerne og landede ca. midt i feltet med begge heste. Det varer nok nogle år endnu, før vi ser en PRE øverst på podiet. Vi var også til lidt opvisning, hvor hingsten blev redet, og hoppen var med ved hånd. Vi havde fået tildelt 10 min. til racen, hvor vi kunne vise dem frem, og der blev fortalt i store træk om PRE hesten. En ganske begivenhedsrig dag, hvor trætheden hos både heste og ejere begyndte at melde sig.

Søndag var hestene kommet lidt til hægterne efter en god nats søvn. For Ebanos vedkommende åbenbart rigtig god; han var totalt møget ind over det hele. Nå, men det kunne en god gang klatvask da gøre noget ved. Dagen gik igen med opvisning, ærespræmieuddeling og endnu mere snak.
Det var tre rigtig gode og begivenhedsrige dage. Nu var det første gang, der var PRE heste med på det fynske dyrskue, og vi var de eneste, men efter interessen at dømme, kan det ikke vare længe, før der er nogle flere PRE heste på Fyn. Det kunne være sjovt at være nogle flere af sted. Her til sidst lige en stor TAK til Mogens Bjerregård for at lege fotograf og for de fine ærespræmier.

Kaffemøder

Ny idè.

Inspireret af foreningens bestyrelsesmøder, hvor der aldrig er tid nok til privat hyggesnak, og hvor man altid ærgrer sig over at skulle hjem igen så hurtigt, prøver vi nu at afholde nogle medlemskomsammen'er hjemme hos forskellige bestyrelsesmedlemmer på skift. For når bestyrelsen kan hyggesnakke non-stop i timevis, hvis vi har tid, så kan alle andre medlemmer garanteret også.

Der er ikke nogen dagsorden eller fastlagte emner på møderne. Meningen er ganske enkelt, at vi lærer hinanden at kende og får tid til at tale sammen om vores heste, om foreningen og alt muligt andet, der måtte være interessant. Skulle det alligevel blive for kedeligt kan vi jo altid vise en video med PRE heste, hvis vi kan finde en!
Der vil altid være mindst ét bestyrelsesmedlem til stede. Så kan der som regel svares på spørgsmål, der måtte komme vedrørende foreningen.

Af hensyn til, hvor meget kaffe, der skal brygges, og bage-kage-planlægning, skal du helst tilmelde dig til værten senest et par dage før.

De første to kaffemøder bliver:

Dato & tidspunkt:	**Hos:**	**Tlf. & Mail:**
2. oktober kl. 13 (tilmelding senest 30/9)	Marianne Gravgaard, Hovgårdsvej 8, Såby, 8752 Østbirk	21 93 03 21 marianne@pre-horse.dk
5. november kl. 13 (tilmelding senest 3/11)	Zuzette Kraft Sasserupvej 4 4300 Holbæk	26 28 48 22 zuzette@pre-horse.dk

www.pre-horse.dk

Hjemmesiden, hvor du finder de nødvendige oplysninger. Se under medlemssider

Roskilde Dyrskue 2005

af Anna Vestergaard
Fotos: Tanja Mikkelsen, www.tehs.dk

Traditionen tro blev endnu et Roskilde Dyrskue afholdt og i år med 7 udstillede P.R.E. heste og 4 showheste, hvilket var helt fantastisk, og vi håber selvfølgelig på endnu større opbakning næste år!
At skulle deltage i Roskilde Dyrskue er ikke nogen nem opgave, kan jeg roligt sige, og jeg ved, at de fleste er enige med mig! Flere måneder før var vi nogle stykker, der havde planlagt at lave et show til Det Store Heste Show med P.R.E. hestene. Vi havde fået sammensat et show, som vi selv syntes var rimeligt med det antal heste, vi nu havde, som kunne deltage. Det var især utroligt flot med det store antal ungheste som deltog, og som aldrig havde lavet noget som helst med publikum på. Endnu engang er det utroligt at opleve den spanske hests temperament - selv hos de helt unge dyr. Alle klarede det meget flot på trods af de mange udfordringer og pludselige omlægning af showet.
Torsdag formiddag var den dag, vi alle ankom, en dag jeg ikke vil glemme foreløbigt. Dagen startede med silende regn og 2 afmeldinger til showet og skuet. Men vi klarede det alle sammen alligevel ved at lave nogle omrokeringer med nogle af hestene. Det resulterede i, at jeg kom til at være tyrefægterhest og skulle "lege" tyrefægtning inde på midten med tyren Ferdinand og føreren Carsten. Det havde jeg overhovedet ikke øvet mig på, men det gik. Derudover skulle jeg ride med en pige bag på, som jeg heller ikke havde prøvet før, men det gik alt sammen flot, og vi fik præsteret et godt show. Igen i år stod Hanne Kapitanska for Dyrskuet, og jeg tør godt at sige, at det ikke har været nogen nem opgave, da hun også skulle udstille sin hingst, Chico. Men Hanne, du gjorde det rigtig godt alligevel, mange skulderklap til dig! Jeg skal heller ikke glemme at sige mange, mange gange tak til alle vores hjælpere på dyrskuet, som kom hver dag for at klæde sig ud i spansk stil og deltage i vores show, hjælpe med hestene i staldene og stå i vores lille bod og fortælle om P.R.E. hesten.
I kvadrillen deltog vi også med en hingst og en hoppe. Personligt synes jeg, at det var sjovt at ride med i kvadrillen og en udfordrende opgave, da jeg selv red på hingsten og havde en brunstig hoppe foran mig, ved siden af mig og bag mig. Barroco havde lidt svært ved at stå stille i opsamlingen, men det var især bemærkelsesværdigt flot igen her at se, hvordan de unge hopper klarede det med stil overfor publikum, musik og store væmmelige Shire heste med rustninger, der raslede.
Halling Nielsen bedømte P.R.E. hestene, og gjorde det igen i år rigtig godt. Han omtalte hestene meget flot til de forskellige præsentationer, men det var jo heller ikke så svært, for det var et fantastisk syn at se så mange P.R.E. heste samlet dernede i år, og de var alle fantastisk smukke.

I år fik vi rigtigt vist vores heste frem! Sarah Krabbes to små tvillingeføl kom med i konkurrencen om skuets bedste føl, for som Halling Nielsen sagde, så måtte de havde dobbelt så stor chance for at vinde, når de nu var to. Derudover kom Deseada, ejet af Anne Schaumann, og føl med i konkurrencen om skuets bedste følhoppe.

Vi var meget stolte da vores "lille" Ballesto II, kom med i konkurrencen om skuets bedste hingst. Vi var nu godt klar over, at vi ikke ville vinde, men det var utroligt nervepirrende alligevel. Min far, min mor og min ridelærer, som mønstrede ham, var alle "nervevrag" i de to timer, som det nu varede, før de fandt en vinder. Han konkurrerede med 22 andre meget smukke hingste i alle farver og størrelser, men det var nu en Fjordhest, der løb med førstepræmien. Vi var nu bare glade for at være med, og vi vidste jo godt, hvem der var den skønneste!!!
Vi fik alle en masse god respons på vores heste, og vi fik alle snakket meget med alle mulige mennesker, der ville høre mere om P.R.E hestene, og det er selvfølgelig en del af oplevelsen af at være på dyrskue med hest.

Personligt nyder jeg den gode stemning og "teamworket" på dyrskuet. Vores forening er endnu ikke større, end at vi alle kender hinanden og hjælper hinanden. Vi havde et rigtigt dejligt sammenhold og en masse hygge, sjov og snak.
Jeg håber meget, at der igen til næste år vil være stor opbakning til Dyrskuet, da det jo er der, hestene virkelig bliver set. Måske vi kan blive endnu flere P.R.E. heste og P.R.E.heste-mennesker næste år. Jeg vil i hvert fald gerne takke alle jer, der bidrog til årets Roskilde Dyrskue, og gjorde det til en fornøjelse at være med - på trods af frafald, masser af regn og træthedsanfaldene, der kom søndag og det meste af den efterfølgende mandag. Mine heste sov hele mandagen. Men alt i alt var det en dejlig og sjov weekend, og jeg ser frem til næste år med endnu flere P.R.E heste og mennesker.

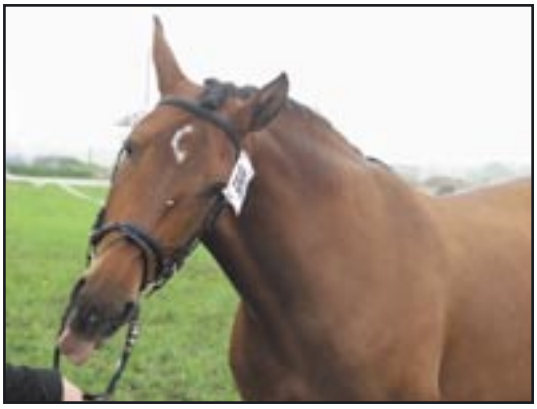

Karakteristik af hestene:

BALLESTO II, f. 16/4-99 (Ballesta II/Volador VII) ejet af fam. Vestergaard
23 point/ærespræmie. En stor typisk hingst af godt præg. God dybde og bredde. God overlinie. Velformet kryds med god halesætning. Ikke for ført fundament med indknebne forpiber. Gode bevægelser, svingende forben.

CHICO IV, f. 6/2-99 (Atenta XVI/Islamico II) ejet af Hanne Kapitanska
22 point. Køn og velbygget, dog lidt højtstillet hingst. Køn af hoved og hals. God overlinie. Tilpas ført fundament. God, regelmæssig bevægelse.

DESEADA LXXXI, f. 24/4-94 (Frontera/Agasajo) ejet af Anne Schaumann-Nielsen
23 point og ærespræmie. En velbygget hoppe af den klassiske type. God dybde og bredde. Velformet kryds med god haleansætning. Tilpas ført fundament, dog lidt indknebne forpiber. God og energisk bevægelse

AGATERA, f. 20/5-98 (Deseada LXXXI/ Islamico II) ejet af Anne Schaumann-Nielsen
22 point. Køn og velbygget hoppe. God dybde og bredde. Lang skrå skulder. Tilpas ført fundament, dog lidt indknebne forpiber. God bevægelse

COMPROMETEDORA, f. 2/2-99 (Hurona X/ Leñador VIII) ejet af Sara Krabbe
22 point. Velbygget hoppe af den klassiske type. Køn af hoved og hals. God overlinie. Velformet kryds. Tilpas ført fundament, men lidt korte koder. God bevægelse, en anelse svingende højre for.

CARIÑOSA CCXIV, f. 18/3-00 (Atenta XVI/ Ural) ejet af Hanne Kapitanska
22 point. En køn og velbygget hoppe af god type. Køn af hoved, lidt kort hals. God dybde og bredde. Velformet kryds Tilpas ført fundament. God bevægelse.

CHAVALA 7, f. 5/5-02 (Dulzona V/Escamel) ejet af Gina Christensen
22 point. Køn og velbygget hoppe af den ædlere type. Kønt hoved med velansat hals. God overlinie. Ikke for ført fundament. God bevægelse, dog lidt svingende begge for.

Foto 1: Chico IV,.Foto 2: Deseada LXXXI. Foto 3: Agatera. Foto 4: Anna Vestergaard og Barroco i showet.

Priser i foreningen

Ejerskifte		100 kr.
Kåring pr. stk.		1.500 kr.
Registrering af føl pr. stk.		550 kr.
Identifikation af ny hest pr. stk.		250 kr.
Hingst på hingstelisten pr. år uden foto pr. stk.		100 kr.
Hingst på hingstelisten pr. år med foto pr. stk.		200 kr.
ANNONCEPRISER I PASO ESPAÑOL		
	FARVER	**SORT/HVID**
6 x 6 cm	100 kr.	80 kr.
6 x 12 cm	200 kr.	160 kr.
6 x 15 cm	300 kr.	240 kr.
6 x 23 cm	400 kr.	320 kr.
12 x 12 cm	400 kr.	320 kr.
12 x 15 cm	600 kr.	480 kr.
12 x 23 cm	800 kr.	640 kr.
15 x 15 cm	900 kr.	720 kr.
15 x 23 cm (1/1 side)	1.200 kr.	960 kr.
Bagsiden	1.600 kr.	1.300 kr.
ANNONCEPRISER HJEMMESIDEN		
Salgshest pr. stk. i 3 måneder - hvis solgt		200 kr.
Bannerannonce 4 x 4 cm i 6 måneder		500 kr.
Bannerannonce 8 x 8 cm i 6 måneder		1.000 kr.
Hingstepræsentation pr. år		200 kr.

www.pre-horse.dk

Hingsteliste, gallerier, stutteriliste, nyheder og meget, meget mere